
Bóg
w chrześcijaństwie
JAKA JEST JEGO NATURA?
Dr. Naji Ibrahim

Bóg
w chrześcijaństwie
JAKA JEST JEGO NATURA?

Dedykacja

Tym, którzy szukają prawdy szczerze, uczciwie i z otwartym umysłem!

Spis treści

Pytania wstępne 5

Wprowadzenie 6

Czy Bóg jest jeden czy trójjedyny? 10

Czy Jezus jest Bogiem lub częścią Boga? 14

Czy są równi? 21

Czy Jezus jest jedynym Synem Bożym? 24

Kim więc był Jezus? 26

Wnioski 32

Uwagi 36

Źródła 39

Pytania wstępne

1. Jaka jest natura Boga w chrześcijaństwie?
2. Czy Bóg jest jeden czy trójjedyny (Trójca)?
3. Czy Jezus jest równy Bogu?
4. Czy Jezus jest Bogiem lub częścią Boga?
5. Czy Jezus jest synem człowieka czy Synem Bożym?
6. Kim więc naprawdę jest Jezus?
7. Jaką rolę odegrał Paweł w przekształceniu chrześcijaństwa?

Prosimy przeczytać poniższy tekst uważnie, krytycznie i bez żadnych uprzedzeń!

Wprowadzenie

Jezus powiedział:
Poznacie prawdę, a prawda was wyswobodzi. *(Jana 8:32)*

Jako poszukiwacz prawdy i uczeń życia spędziłem wiele lat na obserwowaniu, rozważaniu i badaniu przekonań, które kształtują ludzkie myśli i działania.

Coraz wyraźniej stawało się dla mnie jasne, że niektórzy ludzie budują swoje życie na fundamentach równie chwiejnych i niestabilnych jak piasek – na domysłach, opiniach lub ulotnych ideach, które nie potrafią przetrwać burz zwątpienia czy przeciwności.

A jednak Jezus wskazał inną drogę: solidną skałę, dającą jasność, stabilność i trwałą mądrość. Ta książka jest zaproszeniem do zbadania naszych własnych fundamentów, do zakwestionowania tego, co uważamy za oczywiste, i do odkrycia, co tak naprawdę znaczy budować życie zakorzenione w czymś trwałym, niewzruszonym i wiecznym.

Odnośnie do omawianego tematu zauważyłem, że istnieją istotne różnice między tym, czego powszechnie i oficjalnie naucza się o Bogu w chrześcijaństwie, a tym, co zdaje się przekazywać sama Biblia.

Różnice te nie tylko mnie zaciekawiły, lecz także stanowiły dla mnie wyzwanie i ostatecznie skłoniły mnie do wyruszenia w staranną i nieustanną podróż studium, refleksji i badań.

W tej broszurze pragnę podzielić się z wami – kierowany jedynie miłością, szacunkiem i szczerą troską – spostrzeżeniami, które zdobyłem podczas tej podróży.

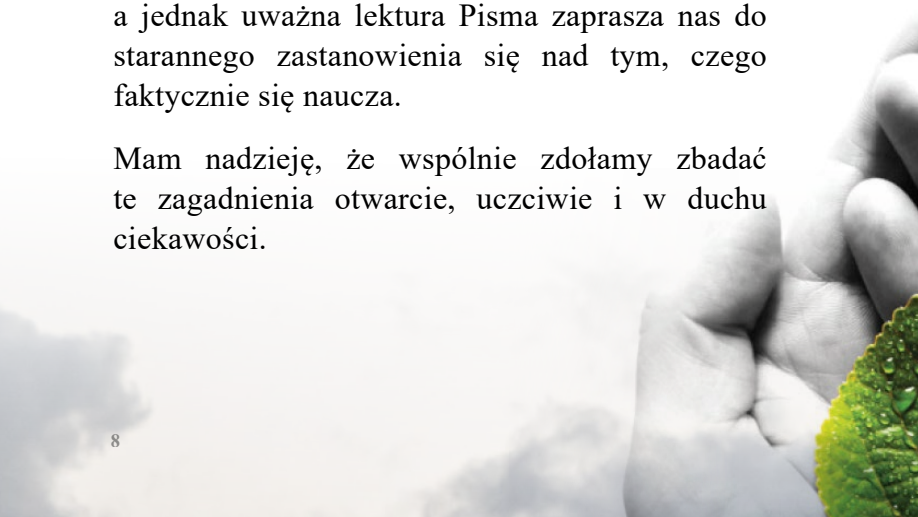
Moim celem jest zachęcenie do rozważnej refleksji i zrozumienia, a nie krytykowanie czyjejś wiary. Uznaję, że są to sprawy głęboko osobiste i delikatne, i staram się jak najlepiej podchodzić do nich z największą pokorą i uczciwością.

Cel tego dzieła jest prosty: przedstawić uczciwie i szczerze wnioski, do których doszedłem na podstawie tego, co odkryłem w Biblii.

W istocie nie dążę do wywoływania sporu czy kontrowersji; pragnę raczej stworzyć przestrzeń, w której można stawiać pytania, badać idee i pogłębiać zrozumienie. Wiara wszak umacnia się, gdy jest rozważnie badana, a nie gdy jest osłaniana przed wszelkim dociekaniem.

Mając to na uwadze, zwrócimy uwagę na niektóre z najważniejszych i czasem najtrudniejszych pytań dotyczących natury Boga w chrześcijaństwie – pytań, które od dawna kształtowały wiarę i praktykę: nauki o Trójcy i o boskości Jezusa. Są to centralne zasady teologii chrześcijańskiej; a jednak uważna lektura Pisma zaprasza nas do starannego zastanowienia się nad tym, czego faktycznie się naucza.

Mam nadzieję, że wspólnie zdołamy zbadać te zagadnienia otwarcie, uczciwie i w duchu ciekawości.

Zapraszam was zatem do czytania tych stron z otwartym sercem i rozważnym umysłem. Mam nadzieję, że ta broszura nie tylko przekaże to, co odkryłem, lecz także zachęci was do osobistej refleksji nad naturą Boga, naukami Pisma i fundamentami waszej własnej wiary.

To nie jest dzieło osądu ani konfrontacji, lecz poszukiwania, zrozumienia i szczerego dociekania. Podejdźmy razem do tych pytań z pokorą, ciekawością i prawdziwym pragnieniem prawdy.

Niech jedyny prawdziwy Bóg, Stwórca wszystkiego, prowadzi nas swoim światłem do pełni swojej prawdy.

Czy Bóg jest jeden czy trójjedyny?

Co o tym sądzisz?

Poszukajmy odpowiedzi w Biblii:

> ***A oto jeden przystąpiwszy, rzekł mu: Nauczycielu dobry! co dobrego mam czynić, abym miał żywot wieczny? Ale mu on rzekł: Przecz mię zowiesz dobrym? nikt nie jest dobry, tylko jeden, to jest Bóg; a jeźli chcesz wnijść do żywota, przestrzegaj przykazań.*** *(Mateusza 19:16-17)*

„Przecz mię zowiesz dobrym?” – lub we współczesnym języku: ***„Dlaczego nazywasz mnie dobrym?”*** Nie w każdej Biblii znaleźlibyśmy to sformułowanie i to znaczenie! Tekst ten znajduje się w Biblii Gdańskiej (tłumaczeniu tradycyjnym). Nie wierz mi na słowo – sprawdź w swojej własnej Biblii!

Z powyższych wersetów wyłania się kilka skłaniających do myślenia pytań, zwłaszcza te bezpośrednie i prościej sformułowane:

- Dlaczego Jezus zakwestionował własną dobroć? Jezus stanowczo stwierdził, że ***„nikt nie jest dobry, tylko jeden, to jest Bóg”.*** Dlaczego wskazał jedynego prawdziwego Boga jako jedynego ***„dobrego”?***
- Jeśli był Bogiem, dlaczego wykluczył samego siebie z bycia dobrym?
- Dlaczego Jezus sprzeciwia się nazywaniu go ***„dobrym”?*** Czy nie sugeruje to, że zaprzecza swojej boskości, lub że kieruje uwagę ku jedynemu prawdziwemu Bogu, odsyłając ludzi z powrotem do ich Stwórcy?
- Co oznacza „nikt nie jest dobry, tylko jeden, to jest Bóg” dla natury dobroci? Czy dobroć jest wewnętrzna, czy pochodzi od Boga?
- W jakim stosunku pozostaje to stwierdzenie do chrześcijańskiej nauki o Trójcy – lub jak się z nią kłóci?

- Jezus wyraźnie wskazał: ***„Jeźli chcesz wnijść do żywota, przestrzegaj przykazań”.*** Dlaczego Jezus nie nakazał pytającemu, aby uwierzył w niego (Jezusa) jako Boga, by wejść do życia wiecznego?
- Czy na podstawie świadectwa Jezusa przestrzeganie przykazań nie wystarcza, aby uzyskać życie wieczne?

Przeczytajmy teraz ponownie wersety z Mateusza 19:16-17, jak są podane w tłumaczeniu tradycyjnym (Biblia Gdańska), oraz te same wersety, jak są oddane w tłumaczeniu współczesnym (Biblia Tysiąclecia):

A oto jeden przystąpiwszy, rzekł mu: Nauczycielu dobry! co dobrego mam czynić, abym miał żywot wieczny? Ale mu on rzekł: Przecz mię zowiesz dobrym? nikt nie jest dobry, tylko jeden, to jest Bóg; a jeźli chcesz wnijść do żywota, przestrzegaj przykazań. *(Biblia Gdańska)*

A oto podszedł do Niego pewien człowiek i zapytał: **«Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne?»** Odpowiedział mu: **«Dlaczego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowuj przykazania».** *(Biblia Tysiąclecia)*

Aby ułatwić porównanie, oto dwa różne pytania Jezusa:

Według Biblii Gdańskiej Jezus pyta:

DLACZEGO NAZYWASZ MNIE DOBRYM?

Ale według Biblii Tysiąclecia Jezus mówi:

DLACZEGO MNIE PYTASZ O DOBRO?

Porównaj uczciwie sformułowanie pytania Jezusa w tłumaczeniu tradycyjnym z tym w tłumaczeniu współczesnym. Czy mają to samo znaczenie? Czy oba mogą być poprawne?

Czy Jezus jest Bogiem lub częścią Boga?

Przejdźmy teraz do tego kluczowego pytania: Czy Jezus jest Bogiem? Sądzę, że gdyby Jezus był Bogiem – lub choćby częścią Boga – jego logiczną odpowiedzią byłoby potwierdzenie i wywyższenie tego, jak nazwał go pytający: ***„Nauczycielu dobry”.***

Rozum i logika wskazują na jedną niezaprzeczalną prawdę: Bóg jest całkowicie dobry. Jeśli Jezus jest naprawdę Bogiem – lub uczestniczy w naturze Boga przez Trójcę – to dobroć jest nieodłączna od niego. Czy możemy uczciwie temu zaprzeczyć?

Przypuszczalnie wśród możliwych, spodziewanych odpowiedzi, które Jezus mógłby wypowiedzieć młodzieńcowi mówiącemu ***„Nauczycielu dobry”***, byłyby:

- ***„Z pewnością jestem dobry, ponieważ jestem Bogiem.”***
- ***„Masz rację. Jestem dobry.”***

A przynajmniej, wiedząc, że jest oczywiście dobry, będąc Bogiem lub przejawem Boga, Jezus mógłby odpowiedzieć młodzieńcowi, nie kwestionując jego słów, mówiąc:

› ***„Jeźli chcesz wnijść do żywota, przestrzegaj przykazań."***

Ale, co zdumiewające, Jezus odpowiedział na słowa młodzieńca ***„Nauczycielu dobry"*** czymś nieoczekiwanym! Zaprzeczył, że jest dobry, pytając: ***„Przecz mię zowiesz dobrym?"***

Zamiast zaprzeczać swojej dobroci, czy nie byłoby bardziej naturalne, aby Jezus uchwycił tę chwilę i potwierdził, że jest naprawdę dobry – zwłaszcza gdyby był Bogiem lub częścią Trójcy? A jednak wskazuje jedynie na prawdziwego Boga. Czy celowo ukrywał prawdę o sobie przed pytającym, zapraszając do refleksji nad tym, gdzie naprawdę mieszka dobroć?

> ***A toć jest żywot wieczny, aby cię poznali samego prawdziwego Boga, i któregoś posłał, Jezusa Chrystusa.*** *(Jana 17:3)*

W tym wersecie Jezus ponownie odróżnia siebie od JEDYNEGO prawdziwego Boga! W istocie to ten jedyny prawdziwy Bóg stworzył i posłał Jezusa. Kto więc ma pełną władzę, by rozkazywać i posyłać? **Czy jest to JEDYNY prawdziwy Bóg, czy Jezus? Kto jest większy: ten, który rozkazuje i posyła, czy ten, któremu się rozkazuje i który jest posyłany?**

Boć jeden jest Bóg, jeden także pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Chrystus Jezus. *(1 Tymoteusza 2:5)*

Werset ten wskazuje na dwie tożsamości: (1) jednego Boga i (2) jednego pośrednika (Jezusa)! Jezus jest opisany jako ***„człowiek Chrystus Jezus”,*** a nie ***„Bóg Chrystus Jezus”.*** W istocie nigdzie w Biblii Jezus nie jest nazwany Bogiem!

Aby dalej omówić i odpowiedzieć na pytanie „Czy Jezus jest Bogiem lub częścią Boga?”, przeczytajmy uważnie i obiektywnie następujące fragmenty podane w Mateusza 4:1-10.

Tedy Jezus zawiedziony jest na puszczę od Ducha, aby był kuszony od dyjabła.

A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potem łaknął.

Wziął go zasię dyjabeł na górę bardzo wysoką, i pokazał mu wszystkie królestwa świata i sławę ich,

I rzekł mu (dyjabeł Jezusowi): To wszystko dam tobie, jeźli upadłszy, pokłonisz mi się.

Czy te wersety wzbudziły w tobie jakieś pytania lub refleksje?

Pozwólcie, że podzielę się z wami niektórymi pytaniami i refleksjami, które przyszły mi na myśl po przeczytaniu powyższych wersetów:

- Biblia mówi: ***„Jezus zawiedziony jest na puszczę od Ducha…”.*** Zastanawiam się, kto ma większą władzę i większą moc – Jezus czy Duch? Gdyby był Bogiem, dlaczego Jezus sam nie zaprowadził się na pustynię? Czy Bóg potrzebuje kogoś, kto go prowadzi?
- Na podstawie świadectwa powyższych wersetów, diabeł (szatan) kusił Jezusa, którego niektórzy chrześcijanie uważają za Boga. Rodzi to proste i logiczne pytanie: Czy Bóg może być kuszony?

Ta sama Biblia mówi nam, że Bóg nie może być kuszony!

Bóg nie może kuszony być we złem, a sam nikogo nie kusi. *(Jakuba 1:13)*

- Biblia podaje, że ***„gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potem łaknął (Jezus)”.***

  Rozważmy razem:

  - Czy Bóg pości?
  - Za kogo pościł Jezus – za samego siebie jako Boga, czy za kogoś, kto jest większy od niego?
  - Czy Bóg odczuwa głód lub pragnienie?
- W opowieści o **„kuszeniu Jezusa”** (nagłówek obecny w kilku wersjach Biblii) odkrywamy, że diabeł (szatan) przemieszczał i kierował Jezusem! Czy szatan uczynił to z Jezusem jako człowiekiem, czy z Jezusem jako Bogiem? Jeśli szatan uczynił to z Jezusem jako człowiekiem, jaki jest tego sens? A jeśli diabeł próbował tego z Jezusem, samym Bogiem… czy wszechmogący Bóg może być kuszony, przemieszczany lub kierowany? Przypomnijmy słowa Jakuba: ***„Bóg nie może kuszony być we złem…”***

Pod koniec dialogu między Jezusem a szatanem, i po tym, jak szatan poprosił Jezusa, aby „upadł i pokłonił mu się” (Mateusza 4:8), Jezus rzekł do diabła:

Panu Bogu twemu kłaniać się będziesz, i jemu samemu służyć będziesz. *(Mateusza 4:10)*

Gdyby Jezus był Bogiem lub częścią Boga, mógłby łatwo odpowiedzieć: ***„Nie, szatanie. To ty musisz upaść i pokłonić się mnie, twojemu Bogu!”*** Ale zamiast tego wezwał szatana do oddawania czci jedynemu prawdziwemu Bogu: ***„Panu Bogu twemu kłaniać się będziesz, i jemu samemu służyć będziesz.”***

Z drugiej strony z opowieści dowiadujemy się, że:

- Szatan WIDZIAŁ Jezusa.
- Szatan MÓWIŁ DO Jezusa.
- Szatan SŁYSZAŁ Jezusa.
- Szatan WZIĄŁ Jezusa.
- Szatan POKAZAŁ (rzeczy) Jezusowi.
- Szatan ROZMAWIAŁ Z Jezusem.

(Aby sprawdzić, przeczytaj całą opowieść o Kuszeniu Jezusa, Mateusza 4:1-10.)
Ale Biblia stanowczo wskazuje, że BOGA NIE MOŻNA ANI ZOBACZYĆ, ANI USŁYSZEĆ.

Którego nie widział żaden z ludzi, ani widzieć może. *(1 Tymoteusza 6:16)*

Któregoście wy głosu nigdy nie słyszeli, aniście osoby jego widzieli. *(Jana 5:37)*

Przetoż królowi wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu samemu mądremu Bogu, niech będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.
(1 Tymoteusza 1:17)

Zanim zakończę tę część, pozwólcie, że zapytam: czy podczas życia Jezusa na ziemi jego rodzina, **jego lud i jego naśladowcy nie widzieli go i nie słyszeli?**

Dlatego zgodnie z opisem Boga w powyższych wersetach Jezus nie może być Bogiem. Czy nie jest to rozsądne i logiczne? Jaka więc jest prawda? Zastanów się nad tym!

Przejdźmy teraz do innych kluczowych pytań.

Czy są równi?

- Czy Bóg Ojciec, Bóg Syn i Bóg Duch Święty są równi?
- Czy Bóg Syn (Jezus) jest równy Bogu Ojcu?
- Czy Bóg Syn (Jezus) jest równy Bogu Duchowi Świętemu?

Zobaczmy, co mówi sam Jezus:

…bo Ojciec mój większy jest niż ja. *(Jana 14:28)*

Ojciec mój, który mi je dał, większy jest nad wszystkie… *(Jana 10:29)*

Nauka moja nie jestci moja, ale tego, który mię posłał. *(Jana 7:16)*

Nie mogęć ja sam od siebie nic czynić; jako słyszę, tak sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; bo nie szukam woli mojej, ale woli tego, który mię posłał, Ojca. *(Jana 5:30)*

Lecz o onym dniu i godzinie nikt nie wie, ani Aniołowie, którzy są w niebie, ani Syn, tylko Ojciec. *(Marka 13:32)*

I ktobykolwiek rzekł słowo przeciwko Synowi człowieczemu, będzie mu odpuszczono; ale kto by mówił przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczono, ani w tym wieku ani w przyszłym. *(Mateusza 12:32)*

Po przeczytaniu tych jasnych i jednoznacznych stwierdzeń, jak również wielu innych, wypowiedzianych przez samego Jezusa, co możemy wywnioskować?

Na podstawie uczciwego i jasnego świadectwa Jezusa – że jedyny prawdziwy Bóg (Ojciec) jest większy od niego i większy od Ducha Świętego, że jego nauki nie są jego własnymi, że on i Duch Święty nic nie wiedzą o dniu ostatecznym, i że sam z siebie nic nie może uczynić – szczery poszukiwacz prawdy powinien przyjąć to, co Jezus mówi o sobie, i nie uważać go za Boga ani za równego Bogu!

Pozwólcie, że omówię jeszcze jedno ważne pytanie.

Czy Jezus jest jedynym Synem Bożym?

Poszukajmy odpowiedzi w Biblii:

…syna Adamowego, syna Bożego. *(Łukasza 3:38)*

Syn mój, pierworodny mój jest Izrael.
(2 Mojżeszowa 4:22)

Pan rzekł do mnie: Syn mój jesteś ty, Jam ciebie dziś spłodził. *(Psalm 2:7)*

Tak więc według Biblii, i ogłoszone przez samego Ojca, Dawid jest innym zrodzonym Synem; przez wielkie **„S”**!

Błogosławieni pokój czyniący; albowiem oni synami Bożymi nazwani będą. *(Mateusza 5:9)*

Śledząc ten tytuł **„syn Boży”** w Biblii, stwierdzamy, że Jezus nie jest jedyny; jest wielu **„synów Bożych”.**

Możemy wywnioskować, że Biblia używa tego tytułu **„syn Boży”** w sensie przenośnym, aby określić tych, którzy są sprawiedliwi, pobożni, wybrani lub bogobojni (świadomi Boga).

To prowadzi nas do kluczowego pytania, które musimy zadać!

Kim więc był Jezus?

Po omówieniu dowodów z Biblii wskazujących, że Bóg jest Jeden, a nie w trzech postaciach; że Jezus nie jest ani Bogiem, ani częścią Boga; że nie jest równy Bogu i że nie jest Synem Bożym w sensie dosłownym – musimy zapytać: Kim więc był Jezus?

Jezus człowiek

Odniesień w Biblii do Jezusa jako „człowieka" lub „syna człowieczego" jest wiele. Poniżej przedstawione są tylko niektóre z tych wersetów:

> ***Mężowie Izraelscy! słuchajcie słów tych Jezusa, onego Nazareńskiego, męża od Boga wsławionego u was mocami i cudami, i znamionami, które czynił Bóg przez niego w pośrodku was, jako i wy sami wiecie;***
> *(Dzieje 2:22)*

Słowa te wypowiedział Piotr, który według tradycji chrześcijańskiej był bliskim przyjacielem i uczniem Jezusa, świadkiem wielu znaczących wydarzeń.

Przyszedł Syn człowieczy jedząc i pijąc… *(Mateusza 11:19)*

Ale teraz szukacie, byście mię zabili, człowieka tego, którym wam prawdę mówił, którąm słyszał od Boga. *(Jana 8:40) (Jana 8:40, tłumaczenie tradycyjne; niektóre wersje Biblii nie ujawniają tej prawdy! Sprawdź w swojej Biblii!)*

W tym krytycznym momencie swojego życia Jezus sam zaświadczył, że jest **„człowiekiem”.** Dlaczego nie powiedział jasno i otwarcie: ***„Teraz szukacie, byście mię zabili, mnie, wcielonego Boga, który powiedział wam prawdę”***? Czy to możliwe, że ukrywał prawdę?

Jezus prorok

Tenci jest Jezus, on prorok z Nazaretu Galilejskiego. *(Mateusza 21:11)*

Żaden prorok nie jest przyjemnym w ojczyźnie swojej. *(Łukasza 4:24)*

Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Nie jest sługa większy nad pana swego, ani poseł jest większy nad onego, który go posłał. *(Jana 13:16)*

Tenci jest zaprawdę on prorok, który miał przyjść na świat. *(Jana 6:14)*

…o Jezusie Nazareńskim, który był mąż prorok, mocny w uczynku i w mowie przed Bogiem i wszystkim ludem. *(Łukasza 24:19)*

Tenci jest prawdziwie on prorok. *(Jana 7:40)*

To tylko niektóre z wielu biblijnych wersetów, które wskazują, że **Jezus był prorokiem i posłańcem jedynego prawdziwego Boga! Ponownie, nigdzie w Biblii nie jest on nazwany Bogiem.**

Na zakończenie tej części, oto kluczowe i znaczące teksty do zbadania i analizy:

Który za dni ciała swego modlitwy i uniżone prośby do tego, który go mógł zachować od śmierci, z wołaniem wielkem i ze łzami ofiarował, i wysłuchany jest dla uczciwości. (Żydów 5:7)

Smętna jest dusza moja aż do śmierci; zostańcież tu, a czujcie ze mną. (Mateusza 26:38)

Ojcze mój, jeźli można, niech mię ten kielich minie… (Mateusza 26:39)

A około dziewiątej godziny zawołał Jezus głosem wielkim, mówiąc: Eli, Eli, Lama Sabachtani! to jest, Boże mój! Boże mój! czemuś mię opuścił? *(Mateusza 27:46)*

> ***Ale będąc w boju, gorliwiej się modlił, a był pot jego jako krople krwi ściekające na ziemię.*** *(Łukasza 22:44)*

Jakie pytania, refleksje lub implikacje można wyprowadzić z powyższych tekstów? I jakie myśli przychodzą wam na myśl po ich przeczytaniu?

Te biblijne teksty rodzą ważne pytania i niosą głębokie implikacje, które daleko wykraczają poza ich pierwotny kontekst, wzywając do starannego zbadania i krytycznej refleksji. By wymienić tylko kilka przykładów:

- **Z jakiego powodu Jezus zanosił modlitwy i błagania z głośnym wołaniem i łzami, szukając ratunku?**
- **Jeśli Jezus wiedział, że jest „zbawicielem", jak mamy rozumieć jego rozpaczliwe modlitwy do swego prawdziwego Boga i Stwórcy o wybawienie?**
- **Kto jest prawdziwym Zbawicielem, mającym moc wybawienia Jezusa od śmierci?**

- **Dlaczego Jezus powiedział: „Smętna jest dusza moja aż do śmierci”? Czy nie był już świadomy, że umrze dla zbawienia ludzkości, skoro był to Boży plan od początku?**
- **Czy można wywnioskować, że prawdziwym Bogiem jest Ten, który wysłuchał modlitw Jezusa i ostatecznie go wybawił?**

Wnioski

Pierwotne i prawdziwe przesłanie Jezusa oraz wszystkich proroków i posłańców Bożych jest takie, że istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg, godny czci jako jedyny. Przesłanie to jest wyraźnie widoczne w całej Biblii.

> ***…żem Ja jest, a że przedemną nie był stworzony Bóg, ani po mnie będzie. Ja, Jam jest Pan, a niemasz oprócz mnie zbawiciela.*** *(Izajasza 43:10-11)*

> ***…bom Ja Pan Bóg twój, Bóg zawistny w miłości.*** *(2 Mojżeszowa 20:5)*

> ***Panu Bogu twemu kłaniać się będziesz, i jemu samemu służyć będziesz.*** *(Mateusza 4:10)*

Setki podobnych stwierdzeń pojawiają się w Biblii, podkreślając absolutną jedność Boga – w porównaniu z zaledwie kilkoma fragmentami, często błędnie interpretowanymi lub wyrwanymi z kontekstu, które mogłyby zdawać się sugerować coś przeciwnego.

Konsekwentne przesłanie jest niewątpliwe: sam Jezus był prorokiem i sługą jedynego prawdziwego Boga – tego samego Boga, który stworzył Jezusa, który stworzył nas i który stworzył wszystko, co istnieje.

Gdy docieramy do końca tej podróży w poszukiwaniu prawdy, zapraszam was do szczerej refleksji nad tymi pytaniami:

- Czy nie nadszedł czas, aby przywrócić rzeczy na ich właściwe miejsce?
- Czy nie nadszedł czas, aby uczcić Jezusa za to, kim naprawdę był: wielkim człowiekiem, posłańcem i prorokiem prawdziwego Boga?
- Czy nie nadszedł czas, aby szczerze i z całego serca zwrócić się do naszego Stwórcy, jedynego Boga godnego czci, zanim będzie za późno – zanim dosięgnie nas śmierć?

Ponadczasowa prawda jest jasna, niezmienna i niezaprzeczalna: wezwanie każdego proroka – od Adama do Noego, od Abrahama do Mojżesza, od Jezusa do Muhammada (pokój z nimi wszystkimi) – było takie samo.

Wszyscy przyszli z jednym, wspólnym przesłaniem: czcić jedynego prawdziwego Boga, bez wspólników i bez równych mu. To Boże przewodnictwo rozbrzmiewało przez pokolenia, narody i kultury, przypominając ludzkości o jej ostatecznym celu i odpowiedzialności.

Decyzja, aby uznać tę prawdę, przyjąć ją i według niej żyć, należy do każdego z nas – nie jutro, nie kiedyś w przyszłości, lecz dziś. To, jak odpowiemy na to wezwanie, określi nasze życie, naszą wiarę i nasze miejsce w oczach Stwórcy.

Na koniec zatrzymaj się na chwilę i zastanów:

- Co, jeśli największym zaszczytem Jezusa jest pozostanie w pamięci jako posłaniec Boga?
- Co, jeśli prawdziwy pokój leży w oddawaniu czci Temu, który nas stworzył, który nas podtrzymuje i do którego powrócimy?
- Co, jeśli teraz jest właściwy czas, aby na nowo skierować nasze serca ku Niemu?
- Jeśli Bóg jest Jeden, dlaczego oddawać cześć Jemu należną komuś innemu?

- Czy Jezus się modlił? Jeśli tak, do kogo się modlił?
- Czy modlił się i wzywał samego siebie – czy modlił się i wzywał jedynego prawdziwego Boga ponad nim?
- Gdyby Jezus był Bogiem, dlaczego Bóg miałby się modlić – i do kogo?
- Czyż jego modlitwy nie były znakiem jego służebności, a nie boskości?
- Jeśli sam Jezus modlił się do Boga, dlaczego nie pójść za jego przykładem?
- Jeśli życie jest krótkie, a śmierć pewna, na co czekamy?

Czasem odpowiedzi leżą nie w tym, co nam mówią, lecz w tym, co jesteśmy gotowi rozważać z otwartym sercem.

Prawda jest prosta, pilna i wieczna: czcić jedynego prawdziwego Boga z pełną szczerością i oddaniem. To nie tylko proste – to sprawa życiowej wagi i wymaga naszej natychmiastowej uwagi!

Uwagi

Jak to możliwe, że Paweł, który nigdy osobiście nie spotkał Jezusa, ukształtował nauki, które zdają się odzwierciedlać same Ewangelie? Jak to możliwe, że pierwotni uczniowie, naoczni świadkowie posługi Jezusa, sami nie ustanowili tych teologicznych fundamentów? Jak życie i przesłanie Jezusa, zapisane w kanonicznych Ewangeliach, mogły być tak głęboko ukształtowane przez kogoś, kto nawet nie był obecny? Jak? Jak? Jak?

Wielu biblistów wskazuje, że Paweł odegrał centralną rolę w definiowaniu kluczowych nauk chrześcijańskich: boskości i synostwa Jezusa, zbawczego znaczenia jego ukrzyżowania, grzechu pierworodnego i odkupienia przez krew Jezusa. Listy Pawła, napisane w latach 50. n.e., poprzedzają cztery kanoniczne Ewangelie, których autorzy pozostają anonimowi. Ewangelie z kolei zostały ukształtowane – bezpośrednio lub pośrednio – przez teologiczne perspektywy Pawła.

Bart D. Ehrman podkreśla, że listy Pawła stanowią najwcześniejsze zachowane refleksje teologiczne o Jezusie, wprowadzając tematy takie jak usprawiedliwienie przez wiarę, zbawienie przez krzyż i rolę łaski – później odzwierciedlone w Ewangeliach.[1] Elaine Pagels pokazuje, że pisma Pawła ukształtowały zarówno ortodoksyjną, jak i alternatywną myśl chrześcijańską, ujawniając jego głęboki wpływ na wczesne chrześcijaństwo.[2]

E. P. Sanders podkreśla, że Pawłowa wizja uniwersalnej ewangelii określiła sposób, w jaki późniejsze wspólnoty interpretowały życie Jezusa.[3] James D. G. Dunn zauważa, że teologia Pawła dostarczyła narzędzi pojęciowych, których autorzy Ewangelii użyli do ukształtowania swoich narracji.[4] John Dominic Crossan zauważa, że Ewangelie często wstecznie rzutują Pawłowe rozwinięcia teologiczne na życie Jezusa, tworząc napięcie między pierwszeństwem historycznym a teologicznym.[5]

Krótko mówiąc, Paweł – choć nigdy nie był bezpośrednim świadkiem – jawi się jako architekt nauk, które odzwierciedlają Ewangelie. Rodzi to uderzające pytanie: jak ktoś tak odległy, w czasie i w doświadczeniu, od posługi Jezusa mógł ukształtować właśnie te narracje, które miały zapisać jego życie? Jak to możliwe, że Ewangelie zapożyczają od kogoś, kto przyszedł później? Jak?

Kwestia ta jest kluczowa, ponieważ nauki Jezusa – który ściśle przestrzegał prawa żydowskiego i podkreślał oddanie jedynemu prawdziwemu Bogu – różnią się w ważnych punktach od interpretacji wprowadzonych przez Pawła.

Z czasem ta rozbieżność przyczyniła się do powszechnego zamętu dotyczącego natury Boga, roli Jezusa i istoty Bożego przewodnictwa, prowadząc do wielu teologicznych sporów i nieporozumień, które trwają w chrześcijaństwie po dziś dzień.

Źródła

1. Bart D. Ehrman, Jesus and Paul: Are They on the Same Page? (The Bart Ehrman Blog, 2019).
2. Elaine Pagels, The Gnostic Paul: Gnostic Exegesis of the Pauline Letters (Philadelphia: Fortress Press, 1975).
3. E. P. Sanders, Paul and Palestinian Judaism (Minneapolis: Fortress Press, 1977).
4. James D. G. Dunn, The New Perspective on Paul (Grand Rapids: Eerdmans, 2008).
5. John Dominic Crossan, The Historical Jesus: The Life of a Mediterranean Jewish Peasant (San Francisco: Harper San Francisco, 1991).

Biblia:

- Biblia Gdańska (tłumaczenie tradycyjne);
- Biblia Tysiąclecia (tłumaczenie współczesne).

Ostatnia myśl…

Po przeczytaniu tej broszury z otwartym i szczerym umysłem szczery poszukiwacz może zapytać:

- **Co poszło nie tak?**
- **Jaka jest prawda?**
- **Kim jest prawdziwy Bóg?**
- **Jakie jest Jego prawdziwe przesłanie?**

Pytania te wykraczają poza zwykłą ciekawość – dotykają sedna naszych przekonań i wyborów, wzywając każdego z nas do szukania jasności i powrotu do jedynego prawdziwego Boga.

Aby uzyskać więcej informacji, odwiedź naszą stronę internetową:

www.discoveritsbeauty.com

Seria „Discover its Beauty”:

1. Zaledwie wierzchołek góry lodowej
2. Religia Adama i Ewy
3. Podstawy islamu
4. Odpowiedzi na kluczowe pytania ludzkości
5. Jego piękne imiona
6. Ostatnie objawienie
7. Ostatni posłaniec

DISCOVER
ITS BEAUTY

www.discoveritsbeauty.com

Zeskanuj kod!

Global Academy for Translation and Education (GATE)
Londyn | Wielka Brytania

كتاب الإله في النصرانية باللغة البولندية